

Limburgse Jagers in Uruzgan

Het heeft even geduurd, maar hier is dan toch eindelijk mijn tweede bijdrage. Ik had beloofd, als uw RegimentsAdjutant U regelmatig op de hoogte te houden. Helaas hebben we erg veel meegemaakt de afgelopen tijd, waardoor het schrijven van een bijdrage tussen wal en schip is komen te vallen. De achterliggende periode is er een geweest met vele ups en downs. Ongetwijfeld heeft u via de media vernomen dat we inmiddels twee keer een noodlottige IED strike hebben ondergaan. Na het eerste verlies van twee collegae van het Korps Mariniers heeft recent ook helaas weer een Limburgse Jager het hoogste offer gebracht. Groot was de verslagenheid op zowel Camp Hadrian als op Kamp Holland. “Geslagen, maar niet verslagen” was de uitspraak van compagniescommandant Kapitein Haico. En ik ben dat helemaal met hem eens. Het verlies van Korporaal der eerste klasse Luc Janzen mag dan wel als een bom zijn ingeslagen, de overige Limburgse Jagers gaan niet bij de pakken neer zitten. Tijdens de reis terug naar Nederland is Luc is hij vergezeld geweest door zijn Compagnies Sergeant Majoor Jeroen Messelaar, drie Limburgse Jagers en ondergetekende. Deze dagen brengen we door met het bezoeken van de nabestaanden en de gewonden. Komend weekend zal weer zeer zwaar worden.

42 (NLD) BG Limburgse Jagers heeft inmiddels de draad weer opgepakt en is vooral druk bezig met het uitvoeren van diverse patrouilles en operaties. Voordat ik vertel wat we allemaal nog gaan doen, zal ik eerst even terug gaan in de tijd. In mijn vorige stuk beloofde ik u iets te schrijven over de herdenkingen die we gepland hadden. Op 6 april hebben we Limburgse Jager der eerste klasse Azdin Chadli en Sergeant der eerste klasse Robert Donkers herdacht. Dit hebben we gelijktijdig gedaan op Kamp Holland en op de homebase van de “Charlie Eagles”, Camp Hadrian. Met zoveel mogelijk leden van de Battlegroup aanwezig was dit een prachtig moment, zeer speciaal om exact één en drie jaar na dato in Uruzgan een herdenking te kunnen houden. Op 4 mei is op alle bases aandacht besteed aan de Nationale Dodenherdenking. Van veel Limburgse Jagers hoorde ik dat ze het een heel speciaal moment vonden. Gekozen was voor een uitvoering om 20.00 uur locale tijd, zodat het al donker was. Tijdens deze herdenking heeft onder andere onze Hoofd SectieS1, Kapitein Paul, de namen

voorgelezen van de in Uruzgan gesneuvelde collegae. Tevens werden de namen van de twee omgekomen Mariniers aangebracht op het monument. De donkere nacht, met de flitsen van een onweersbui op de achtergrond, zorgde voor een indrukwekkende herdenking.

In de afgelopen periode heb ik het voorrecht gehad om een aantal keer met de Limburgse Jagers mee op pad te gaan. Niet alleen met de mannen en vrouwen van onze "Eagle" Charlie compagnie, maar ook met de mensen van ons Verkenningspeloton onder leiding van Luitenant Robbin. Onze verkenners hebben naast de altijd al perfecte skills en drills tijdens deze uitzending diverse extra uitrusting stukken ter beschikking. Zo zijn er een aantal verkenners opgeleid om te opereren met de Raven. Dit is een onbemand vliegtuig dat we in kunnen zetten om live video beelden te maken van diverse delen van het operatiegebied. Nog maar onlangs hebben de Verkenners een 10 daagse operatie uitgevoerd samen met een groot deel van de Eagle compagnie. Deze succesvol uitgevoerde operatie speelde zich voornamelijk af op de Westbank van de rivier de Helmand.

Als we Jan Smit moeten geloven heeft hij zijn allerbeste concert aller tijden gegeven op Camp Hadrian. Ondanks dat ik niet aanwezig kon zijn, heb ik van veel mensen gehoord dat het in ieder geval erg leuk was. Inmiddels heeft u in Nederland al kunnen zien op TV hoe het was, dus kunt u zelf oordelen. Behalve Jan Smit was er ook nog de TV opname voor Paul de Leeuw. De verbinding met Eagle Base was perfect, en dat zal zeker hebben bijgedragen tot een prima avond. Ook Kamp Holland heeft zijn deel Jan Smit en Paul de Leeuw gehad. Maar het grootste deel van de bevolking van die base is natuurlijk geen Limburgse Jager. Kamp Holland had het genoeg van de 3D voorstelling van Avatar, tussen alle bedrijven door.

Intussen is de helft van de uitzending al voorbij. De tijd vliegt als het ware. Voor iedereen zijn de meeste werkzaamheden al redelijk routine geworden. Al zijn er soms wel eens opdrachten die minder voor de hand lijken te liggen. Zo hebben een groot aantal mannen en vrouwen van de bataljonsstaf al diverse keren opgetreden als Force Protection van VIPS die voor een meting of vergadering naar Tarin Kowt stad moesten. Een heel ander aspect kwam om de hoek toen Sergeant 1 Sis van het C2OST element mee ging met de al eerder genoemde operatie op de Westbank. Zij is als afgestudeerd dierenverzorgster tijdens deze operatie bezig geweest om de diverse dieren die ze tijdens de operatie tegen kwam te onderzoeken en adviezen te geven aan de eigenaars.

Uw Regimentsadjutant in Uruzgan

Geschreven door 42 NLD BG LJ/Marijn
